

SZINÉSZETI KÖZLÖNY.

A vidéki színészet érdekeit képviselő szaklap.

Előfizetési feltételek: Egy évre 4 frt. felévre 2 frt. negyedévre 1 frt. egy hóra 40 kr.

MEGJELENIK MINDEN MÁSODIK CSÜTÖRTÖKÖN.

Előfizetések bármely naptól elfogadhatnak. Hirdetések jutányos áron számíttatnak. Nyiltér soronként 15 kr.

A „Színészeti Közlöny” szerkesztősége és kiadóhivatala **Karczag**, hová a közlemények és az előfizetési díjak küldendők.

Egy színigazgató jubileuma.

Miklós Gyula színigazgató a jövő év elején 25 éves színigazgatói jubileumát ünnepli meg. Ez alkalmából az ünnepélyt rendező bizottság a következő kérelmet intézte a magyar színészet tagjainhoz.

„Kérem.”

A magyar Tháliának érdemekben gazdag s legbuzgóbb papjának egyike: Miklós Gyula színigazgató ur. jövő évi január 10-én ünnepli meg színigazgatói jubileumát huszonöt éves jubileumát. Nagyszámú tisztelői, pályatársai s barátai, ez ünnepélyre már is nagy előkészületeket tesznek.

Huszonöt éves színész! Ez a három szó magában foglal egy egész világot! Mennyi viszontagságon megy keresztül a színész 25 év alatt?!... Odahagyja családját, az édes otthonát, hogy egy magasztos eszmény után fusson, a míg lábai bírják. Fázik, de a dicsőség melege hevíti; nélkülöz, de szívesen tűri, mert tapsolják, ünneplik. Huszonöt évig színésznek lenni, már ez magában elismerésre méltó feladat; de 25 évig színigazgatóskodni vi-

déken, ez idő alatt a sors csapásaival merészen szembenézni, napról-napra egy egész társulat existenciájáról gondoskodni, s a folytonos küzdelmek hosszú láncolatát keresztül élni: ez már valódi érdem. A ki ezt a magasztos, fáradsággal telt és nagy kitartást igénylő hivatást közművelődésünk érdekében 25 évig híven betölti: az méltó nemcsak a legnagyobb elismerésre, hanem a jutalomra is.

Miklós Gyula, mint országszerte ismert jeles színész és mint áldozatkész színigazgató, évek hosszú során át, kivívta magának a nagy közönség és pályatársainak szeretetét és becsülését. Illő tehát, hogy az összes magyar színészet hozzájáruljon a jubileumi ünnepély emeléséhez. Nem anyagi áldozatot kérünk, csupán emléket.

Alulírottak, mint ez idő szerint a löcsei városi színház tagjai, f. évi november 24-én tartott társulati gyűlésen elhatároztuk, hogy a jubilánst egy dísz-albummal lepjük meg, a melyben mindazon magyar színészek és színésznők arcképei lesznek összegyűjtve, a kik az elmúlt 25 év alatt Miklós Gyula színigazgatása alatt — akár mint rendes tagok, akár mint vendégek, — működtek. E díszalbum, míg egyrészt kedves emlékül fog szolgálni az ünnepeltnek, — mintegy vissza-

TÁRCZA.

Jókainé Labortfalvi Róza.

Jókainé meghalt! Ez a gyászos hír terjedt szét a fővárosban nov. 20-án, mely mindenkit mélyen megráztott, bár nem volt váratlan.

A mai kornak az elhunyt nagy művésznő egy letűnt regé ködfátyolba burkolt alakja csak, akit hallomásból ismer az új nemzedék; de azoknak, kik őt látták ragyogó pályáján, kik nem csak művészetének vakító fényét, hanem e nemzet érzelmeit átjáró melegét érezték, azoknak egy kipótolhatatlan halott.

A nagy művésznő terjedelmes élettrajzát, a „Színészeti Közlöny” 1884. évfolyamának 8-ik számában közöltük azon alkalomból, midőn Kassán tartá buncselelőjét és egyszersmind 50 éves színésznői jubileumát ünnepelte.

1833. okt. 27-én lépett föl legelőször Budán „Benjámin Lengyelországból” ez. darabban, melyben a szobalányt játszotta. Midőn a nemzeti színház 1837. aug. 22-én megnyitottat. Labortfalvi Rózát drámai szerepkörre szerződtek, s rövid időn felküzdötte magát a művészet magaslataira. A tragikai muza eme ihletett papnője 32 évén keresztül első csillag gyanánt ragyogott a magyar művészet ógén.

Az 1848-iki mozgalmas idők hozták össze Jókai Mórral, kinek még azon évben neje lett.

Jókainé nov. 6-án érezte magát először rosszul. Hülés következtében tüdőgyuladást kapott, melyhez később szívszelhűdés járult s ez vetett véget nov. 20-án reggel 4 órakor a drága életnek. 69 éves korában, boldog házassága 39-ik évében.

Temetése nagy fényvel és pompával ezreke menők részvétel mellett nov. 22-én ment végbe Budapesten.

A lesújtott költőhöz az ország minden részéből, sőt „alföldről” is érkeztek részvétnyilatkozatok. Első sorban a király, királyné, Rudolf trónörökös és neje, József főherceg stb. fejezték ki részvéteket.

Sírhant domboral immár a nagy halott teteme fölött; örök álmát alussa a föld öleiben, kiért egy nemzet s a nemzetnek költő királya viselnek grászt. Legyen alma csendes, a főtámadás boldog reményében!

A költő neje.

Azt írta Jókainé nem rég: „mire megvénül az ember, azon veszi észre magát, hogy csak egy igaz barátja van: a felesége.”

Milyen hitvesnek kellett lennie Jókainének, hogy ezt épen az az ember irhassa meg felőle, a kinek néhány millió barátja van.

Es milyen férjnek kellett lennie Jókainak, hogy azt a millió barátot serpenyőbe téve, úgy alányomja a másik serpenyőn a feleség, — hogy csak egy igaz barátot lát: őt.

És most attól kell elválnia örökre. A gondviselés szétszakítja

idézve a mult idők színieseményeit, — másrészt történelmi becsesl is bírand, a mennyiben meg lesz örökítve az utókor számára az illetők személyisége. Az ily tartalmu album, bármily muzeumnak majdan díszere fog válni.

Az itt elősorolt nemes ezélből kiindulva, tiszteletteljesen fölkérjük a magyar színészet mindkét nembeli összes tagjait, nemkülönbén a fővárosi színházaknál működő színművészek és színművésznöket, hogy a kik Miklósy Gyula szintársulatánál működtek, a lefolyt 25 év alatt egész a mai napig: azok méltóztassanak akár kabinet-, akár vizitkártya-alaku fényképeiket folyó évi deczember hó 31-ig a „Színészeti Közlöny“ szerkesztőségéhez Karczagra beküldeni.

Kelt Lőcsén, 1886. évi november hó 26-án.
Miklósy Gyula szintársulatának összes személyzete nevében:

Báthory R. Mihály, Dálnoki G. Gyula, Bányai János, Szerémfalvi Béla, Jeszenszky Dezső, mint az ünnepélyt rendező bizottság tagjai.

Miklósy Gyula színgazgató a magyar színészet emelése érdekében igen sokat tett. A főváros magyarosodásához is nagyban járult az által, hogy tömérdek költséggel létesítette Budapesten az „Istvántéri színházat, melyet ha a váratlanul bekövetkezett katasztrófa nem éri: ma Miklósy volna a népszínház igazgatója. Melegen ajánljuk a fentebbi felhívást, a magyar színészet tagjainak becses figyelmeibe.

Szerkesztő.

HIREK.

— **Lapunk legközelebbi száma, október 21-én kiadott programunk értelmében, f. évi deczember 16-án fog megjelenni.**

— **Válság a debreczeni színháznál.** Nagy Vincze bukásáról a debreczeni „Értesítő“ következtetéseket írja: Színtársulatunk a válság küszöbére jutott. Nagy Vincze színgazgató kibe — úgy látszik — csakugyan beleválasztot-

a két lelékből összeforrt egyet újra kettőre, a közel 40 éves kacsot összetörő ridegen. Igaza lesz-e a köztönek, ha azt fogja hinni ezentul, hogy eggyedül áll a világban?

Hiszen egyebütt is megtörténik, más ember udvarán is szomorú butor a koporsó: de itt kétszeresen megdöbbentő.

Sok ravatalnál aitt már mely gyászban a nemzet: de mindig csak azt siratja, a kit elvesztett. Ennél a ravatalnál azt is meg kell siratnia, a ki megmaradt. Mert egy halhatatlant vett el a halál egy halhatatlantól. Mind a kettő egyformán volt a nemzeté. A megmaradt gyászázt is érezzük, az elköltözött utáni bánat is általános.

Milyen összeillő pár voltak! Két lángész együtt. Pedig milyen össze nem illő pár lettek volna, ha közönséges emberek, mert a feleség egy évtizeddel volt idősebb a férjénél, hogy kiegészítették egymást! Az egyik legszebben írt magyarul, a másik legszebben beszélt.

Az, aki legszebben beszélt, néma már, az, aki legszebben írt, összetörve áll a saját celtelen fele előtt elborult lélekkel.

S ez épen az a lélek, melyből negyven év óta sít ránk mindnyájunkra a verőfény, melynek ragyogó álmai, mosolygó szivárványszínei visszaverődnek a mi lelkünkben.

Azt is írta ő egyszer: Az én tanácsadóim a nőm és a zöld fám, a melyek alatt gondolkozom.

Az egyik tanácsadója oda van, de a többiek megmaradtak. Azok a zöld fák sem zöldek most már, de tavaszkor újra zöldek lesznek — új celtet, új levelekkel lombkoronásan, talán azt fogják neki tanácsolni melábus suttogásban, hogy a költsézet minden bánatot megenyhít.

tunk, hetek, sőt hónapok óta nem fizette tagjait, daczára, hogy a lehető legszebb bevételai voltak s pár nappal ezelőtt bejelentette fizetésképtelenségét. Október elejétől november közepéig 14,400 frt folyt be a félbérlettel együtt, a gagehátralék mégis 4000 frtot tesz ki. Hová lett hát az a tömérdek pénz? A válság akként odatott meg, hogy Nagy Vincze lemondott az igazgatásról s helyébe Mándoki Béla, Valentin Lajos, Vedress Gyula, Rónaszéky Gusztáv, Halmay Imre és Molnár László tagokból álló konzorcium alakult. A konzorcium gondoskodott jó darabokról, a társulat tagjainak rendes fizetéséről s így a debreczeni színészet megint ügyre most kizárólag a közönség kezében van.

— **A kecskeméti színházat** Pesti és Szabadhegyi szintársulata nov. hó 18-án nyitotta meg „Rip van Winkle“-vel, melyet megelőzőtt Szász Gerőnek ez alkalomra írt hangulatteljes prólo- melyet Bodroghy Lina gyönyörű hangsúlyozással es csengő hanggal szavalt. — Prolog előtt és után az összes személyzet a himnuszt énekelte, míg a színpad hátterében két géniusz Keckemét város czimerét koszoruzta meg. Az operett szépen sikerült; a karok elég precíznek voltak s az egyes működők is minden tekintetben megállották helyüket. Kitént különösen Ferencziné (Lisbeth), Andrási (Deric), Kővi (Rip) és Viola szép csengő baritonjával (mint Adrien). — A színházi zenekar kifogástalanul működött. Mindent összevéve — írja levelezőnk — annyit eddig is konstatalhatunk, hogy a társulat ez első felléptével a közönség várakozásának megfelelt. — Szombaton a drámai személyzet első felléptéül „Zilah herceg“, vasárnap „Arendás zsidó“ népszínmű került színre.

— **Sólymosy Elek,** a bpesti népszínház tagja és neje a mult hóban Lőcsén vendégszerepeltek. Sólymosy mind-össze nyolczszor lépett fel legjobb szerepeiben, de sajnos, az ő vendégjátéka sem volt képes megtörni a közönség közönyét, a mennyiben a színház egyszer sem telt meg.

— **A kolozsvári** nemzeti színházban nagy tetszést mellett adtak elő már ismételten a „Párisi“-t, Gondinet szellemes vigjátékát. E. Kovács Gyula a czimszerepben mindenkit teljesen kielégített játékával. Évek óta nem akadt ilyen sikerült bonvivant-szerepe. Folytonos derült hangulatban tartotta a közönséget. Gerő Lina elragadó Geneviéte volt. Megyeri nagy bravurral alakította Savouretet. Major Ida mint Léonide kedves jelenség volt. Átalában az összjáték, a rendezés és kiállítás becsületére vált a színháznak. Közelebb Könczöl Etel jutalomjátékával a „Fortunio dala“ és „Nönövelde“ című operettek kerültek színre. A nem nagy számu közönség igen jól mulatott mind a két darab sikerült előadásán. A jutalmazottat kiléptekor rokonszenves tapsall és szép bokrétaival fogadta a közönség; de a legnagyobb tetszést mégis Serédi Sarolta k. a. aratta, a ki élénk játékával és kedves énekeléval igazi lelke volt az előadásnak. Kedvező benyomást tett Szirmai Irén k. a. is.

— **Nyitra**n, Bács Károly szintársulatával nagyon meg vannak elégedve, mert kitűnő erőkből van összeszerelve s ép ezért megmagyarázhatlan az a közöny, a mit a nyitraiak tanusitanak. Az előadások kitűnőek, a műsor változatos és a közönség még sem látogatja a színházat.

— **S.-A.-Ujhelyben** Báródi színgazgató oly megalpártolással találkozott, hogy kiheverte a nyiregyházi deficitet. Innen Eperjesre vitte társulatát, a hol jelenleg Sólymosy vendégszerepel.

— **Nagy-Szalontán,** Balassa és Ujvárosi társigazgatókra rossz napok jártak, ugyannyira, hogy három hétig nem is játszottak. Ujvárosi meg is vált Balassától és az újpesti társulathoz szerződött. Balassa pedig mint önálló igazgató Rozsnyóra vitte a tagokat, hol a pártolás meglehetősen, és csak az a legnagyobb baj, hogy operettet nem adhatnak, mert nincs karmesterük.

— **A nemzeti színház** régi gárdájából, azok közül a művészek és művésznők közül, a kik a színház meg-

nyitásban részt vettek. Jókainé halála után ma még csak egy tag van életben: Lendvayné Anikó asszony. Ő harmincz évvel ezelőtt vonult vissza a színpadtól, dicőseges pályá után. Harmincz év óta van nyugdíjban s harmincz év alatt ott lehet őt látni a nemzeti színház minden előadásán, melyeket folytonosan, laudáciást nem ismerő figyelemmel és érdeklődéssel kísér. Nem volt sohasem beteg; szelleme ma is friss és életteljes.

— **Deesen.** Zoltán Gyula és Tóth Béla társigazgatók nov. 17-én kezdték meg működésüket az új színházban „A király házasodik” vígjátékkal zsufolt ház előtt. Az előadás sikerült volt, melyben Ács Irma, Tarján Erzsébet, Tóth Béla, Bárdy Lajos, Besenyi Lajos, Völgyi Katica és Pásztor János hatással játszottak. Második előadásul „Egy cepp méreg” dráma adott; ebben Ács Irma, Tóth, Hegedűs Zsigmond és Bárdy Lajos kitűnően játszottak. Harmadik előadásul „Sötét pont” került színre, Szász Domokos ref. püspök tiszteletére ismét zsufolt ház előtt. E három előadásról valami kedvetlen műkedvelő, határozottan rosszakaratu tudósítást küldött a fővárosi napilapoknak melyből kitűnik az, a mit előre megjósoltunk Zoltánnak még a nyáron, hogy Deesen nehéz helyzete lesz a műkedvelőkkel szemben. A tudósítás azt írja, hogy Zoltán és Tóth társigazgatók társulata, még a deési „kis igényű közönség” várakozását nem elégíti ki. Holott tudvalevő dolog, hogy a deési publikum „nagyon is követelő és nagy igényű,” mivel majd az egész város csupa műkedvelőből áll, a kik egy-egy művésznek képzelik magukat. Ugy látszik azt az új színházat nem a magyar színészet számára építették, hanem hogy a műkedvelők kontárkodjanak benne. Isten óvja minden színgazgatót oly várostól, a hol állandó műkedvelő társulat létezik, mert ezek a szintársulatnak a megrontására törekvesnek.

— **Löcsen.** Szirmai József jutalmául „Boldogszszony templom harangozója” került színre. Daczára, hogy az egész héten Sólómyos vendégszerepelt főemelt helyárák mellett, mindazáltal ez estén várokozason felül szép számu közönség gyűlt egybe, jelölül annak, hogy Szirmai József a közönség kedence. Az előadás jól sikerült s a jutalmazott valamint Hollósiné több ízben kitapsollattak. A többi szereplők is nagyban hozzájárultak az est sikeréhez. — Másnap nov. 25-én Schöntag Gyula, a pozsonyi német szintársulat tagja akart fellépni mint vendég, de az előadás közönség hiányában nem volt megarttható. — Szombaton „Haramiák” adott. Moór Ferenczet, Schöntag Gyula, mint vendég játszta német nyelven beszélve, Moór Károlyt pedig Miklósy Gyula igazgató alakította nagy hatással. — Kedden nov. 30-án „A löcsei fehér asszony” új látványos színmű hozatott színre rendkívül zajos siker mellett zsufolt ház előtt. E darab iránt oly nagy volt az érdeklődés, hogy az ülőhelyek már napokkal azelőtt mind elfoglaltak, s vidékről is számosan jelentek meg az előadásra legtöbben Iglórol. A főbb szereplők több ízben viharos tapost arattak. A darab, — mely valóságzilleg ismételni fognak, — tetszett, s a közönség meglegedetten távozott a színházból.

— **Aradon.** közelébb a „Fenn az ernyő, nincsen kas” régi jó vígjáték került színre, szép számu közönség előtt. A Donáti-párt Makó és Siposné adták jellemzetesen. Rejty szerepében Császár tűnt ki. Somló Krecsányné és Czanyuga Emma szintén megtalálták a kellő vonásokat, ugy hogy az előadás gyorsmenetű, összevágó, élvezetes volt. — „A cigánybáró” operette folyvást szép számu közönséget vonz, de nem is csoda, mert Krecsányi Ignác szintigazgató rendkívül fényes kiállítással és kitűnő rendezéssel hozta a darabot színre.

— **Nyitra megye** szini választmánya mindent elkövet arra nézve, hogy Bács Károly szintársulatát fúntartsa. Közelébb a nyitrai vagyonosabb polgárok közül mintegy százat fölhívtak, hogy legalább egy óra irjanak alá bérletet, a megye mágnásait és nagybirtokosait is fölhívták a pártolásra. Bács Károly szintársulata jó erőkből van

szervezve s így valóban kár lenne ha szétszóródnék. Nyitrában a mult szombaton adták először az „Eleven ördög” operettet, a czimszerepben Gerőfinével, a kinek játéka és éneke most is elragadta a közönséget.

— **Ujpesten,** élénk pártolásban részesül Csizsér Kálmán szintársulata. Becker bővésztanár, zsufolt házakat csinált. Közelébb előadásra kerülnek a „Dezenter” és a „Fekete gyémántok” színművek.

— **Szegszárdon,** mult héten kezdte meg működését Völgyi és Havassy szintársulata. Eddig színtre kerültek „Fehő Klári,” „Tunikás leányok,” „A kanári herczeguő,” „Hunyadi László balala” című darabok. Teljes tetszéről azonban csak Nézd meg az anyját” c. vígjáték érthet el. S ez leglőképén a figyelmes rendezésnek s a darabban működő színészeknek érdeme, kik közül kiemelendők: Völgyi Györgyné (Leontine), Olasz és Kiss Julia (Iza) és Bodnár Sándor (Téssy Tamás.) Ezenkívül előkészület tétetik: Faust, Georgette, A párisi és Czigánybáró előadásaira. Az igazgatóság a szerény körülményekhez képest mindent megtesz a közönség megnyerésére, de a szegszárdi közönség ezzel nem sokat törődik.

— **Szabadkan** folyvást öröndetes pártolást mellett működik a Ditrői Mór vezetése alatti konzorcium. A veres sapka népszínmű szép közönséget vonzott, melyben a szereplők közül különösen Réthy Laura (Juezika) emelkedett a helyzet magaslatára, ki ez estén több oldalú képzettségéről, avatarterjéről tón tanuságot. Dalai, alakítása a szó valódi értelmében mi kívánni valót sem hagytak fenn; méltó társa volt Kiss Pista Széll Matyi szerepében. Az est sikeréhez méltólag hozzájárultak még Fűrediné (Órnye), Bihari Béla (Fésűs), Rajz Ödön (János) és Törökne (Teréz), — írja a „Szabadság”. A kétében is színtrehozott „Gaspardone” ujabbán is tanúbizonyoságot tett, hogy a Thalia szöveketkezett erői az operettekben vajmi kevés kívánni valót hagynak fenn. Összehasonlítva a mult évvel az idej jóval magas színvonalra emelkedett. Karoltát Réthy Laura adta. A művésznő a színpadra léptekor élénk tapsvihar fogadta, majd egy értékes szép csoporttal tiszteltet meg. Játéka és éneke ez estén is kifogástalan volt. Sora szerepében Kissné H. Mari tündökölt. Rökonszenves, keresetlen játéka őt mindinkább közönségünk állandó kedvencevé teszi. Kiss Béla Ermiojia csaknem fedlették velünk Zajonghy alakítását és hangját. Az est sikeréhez méltólag hozzájárultak Pusztai Béla Nazonjia és Szilágyi Dezső Szindulfója. A színihetet ujong ötödizben telt ház előtt „A cigánybáró” zárta be, a melyben Réthy Laura és Hatvaniné Amália remekeltek. Kissné, Kiss Pista, Hunfi, Pusztai nagyban hozzájárultak az est sikeréhez.

— **A nemzeti színház** igazgatósága jövő évi április hótl kezdve Tolnay (Fesztetich) Andort és nejét Dömjén Rózsát, továbbá Császár Imrét január 1-től szerződtette.

Esüküvő. Erdélyi Marietta, operette és népszínmű primadonna, f. hó. 22-én esküdtött örök hűséget Nagy Boldizsár, kolozsvári adóhivatali számtisztnek Kassán. Az esküvőn a menyasszony atyja, Gizella nővére, Nagy László városi tanácsos Temesvárról és Jakab szintigazgató, társulatának több tagjával voltak jelen.

— **Kinek az eszmeje volt** a színikonzorciumok létesítése? Ezt sokan találgatták az idej virágvasárnap után, de nem tudtak rájönni. Mi jelenleg azon helyzetben vagyunk, hogy megfellehetünk e kérdésre, Feleky Miklóstól származott ez eszme. E. évi január hóban a debreczeni színházi pályázat alkalmával az a hir járta be a lapokat, hogy Feleky a debreczeni szintigazgatói pályázaton Nagy Vincze ellen lépett fel. E hirre vonatkozólag Feleky jan. 23-án a következő nyilatkozatot adta ki. Én sem Nagy Vincze, sem más igazgató személye ellen nem léptem föl, tölem bizalmasan tanács kéretett és én sajnos tapasztalataim után igen is nyilvánítottam, hogy a magán szintigazgatói koncessziókat nem találok színésztünk hivatására és érdekeire megfelelőeknek. Fájdalom!

(ezt mint a k. p. tagja mondom) tisztelet egypár kivételnek — nem rendelkezhetünk olyan színigazgatókkal, kik, ha a jövedelem nem üti meg a követelt gage-arányt fizetni tudnának. Sőt, ha véletlenül megüti is, abból először is a nyári hátralékokat fedeztetik. Ebből származik, hogy majd minden héten, hol ide, hol oda ki kell küldeni egy tanácsagot az igazgató és társulat közt fölmerült differenciák elintézésére. Nem szükség névszerint megnevezni, de csak a napokban is történt három előkelő igazgató és társulat ilyenét ügyünk rendezése. En határozottan a konzorciumot előnyösebbnek tartom, mint sok magánigazgató vállalkozását. Három-négy, sőt öt elsőrendű tag összedül, ezeknek fizetése majdnem a gage felét képezi, fizetik az alsóbbrendű tagokat, — s ők osztoznak a fölsoleg. Ebben látok némi garanciát, s ez mindaddig, míg minden időben fizetéképességű igazgatók nem jelennek, a színészet érdekere és tisztességére nagyobb előnyt mutat, mint sok igazgató, kik szabályaink értelmében fölmutatják ugyan a költségző előtt, az alapszabályokam megkívánat összeget; de azt a kapun kívül ott váró bizalmi egyén rögtön ki is veszi zsebköböl. Volt fájdalom, sok példa rá. En tehát sem Nagy Vince, sem más folyamodó igazgató személye ellen nem irtam, hanem meggyőződésemmel képest a konzorciumot pártoltam. Budapest, 1886. január 23. Feleki Miklós. — Ebből tehát kitűnik, hogy a k. g. tanácsnál is a Felek véleménye jutott érvényre a színigazgatói engedélyek véleményezésével. Csakohy a tapasztalat azt bizonyította be a nyáron át, hogy a konzorciumok nem életképesek, mert egy-két konzorcium kivételével, a többieknél rosszabb helyzet van, mint a proporzói világban. Másrészt azonban nagy előrelátást igazol Felekinél azon körülmény, hogy Nagy Vince igazgatásában nem látott garanciát, a mennyiben ezt a múlt napokban történt debreczeni színházi válság szomoruan bebizonyította.

— **Rövid hírek.** Horváthy Gyulát, az operaszínház gazdáját, több rendbeli sikasztásért, a színház telyelmi bírósága hivatalviselésre ítélte. — **Bereczik** Árpád új 3 felvonásos népszimfűve „A parasztkisasszony” nagy hatással került először színe a népszínházban. — **A fővárosi tanács,** a soprani színpártoló egyesület részére 100 frtot szavazott meg. — **Debreczenben,** az első jutalomjáték valószínűleg a Vedress Gyuláé lesz, ki ez alkalomra Szász Gerőnek „Rollandné” szomorudrámáját választotta. — **Beregszászon,** szép pártolásban részesül Bokody színtársulata. — **Jakabfiné** színtársulata a halasi szezon után Veszprémben szándékozik pár hétre rándulni. — **Balog Árpád** színtársulata változó sikerrel működik Baján. — **Szatmáron,** Dancz Lajos színtársulatának előadásait nagyon gyér közönség látogatja. — **Nagy-Atádon** Isray Zsigmond színigazgató jutalomjátéka színtel házat eredményezett. Az előadásokon két helybeli műkedvelő is részt vett. A társulat a napokban Babocsára utazott. — **Miskolcson** Kövesi Albert társulata, fokozódó pártolás mellett működik. — **Kassán,** Csiky László jutalmául „Dózsa György” került színre szép számu közönség előtt.

Keresünk:

— Egy középrendű operette társulathoz: karmestert, operette tenoristát, buffót, betanult kardalosokat és karnóket.

— Egy másik középrendű társulathoz: három betanult karnót, karmestert, operette tenoristát.

— Egy nagy konzorciumhoz: operette bariton és népszimfűnekest; szerelmes és jellemszínész; operette tenoristát; betanult kardalosokat és karnóket. Előleg nem adatik.

— Egy kisebb városokban működő konzorciumhoz: sugót 40 frt gagera, népszimfűnekest 45

frtra, szerelmes és jellemszínész 35—40 frtra, két karnót 25—30 frtra, két segédszínész 25—30 frtra. Előleg nem adatik senkinek.

Tájékoztató. Csak azon levelekre válaszolunk, a melyekhez a szükséges levélbélyeg mellékeltetik.

A szerkesztőség.

Ujdonság.

Naghatásu látványos színmű, némaképletekkel.

A LŐCSEI FEHÉR ASSZONY.

Látványos színmű 10 képbén. Jókai Mór hasonczimű regénye után írta Báthory Románcsik Mihály. A képek címei: 1-ső kép: A kettefjű gyermek és a százsorszörp asszony. 2. kép: Az áruló fehér asszony. 3. kép: A megszabadított leány. 4. kép: Egy élő, a ki halott akar lenni. 5. kép: Az elátkozott ünnepnap. 6. kép: Pintye Gregor rablóvezér képmása. 7. kép: A dobsinai jégbarlangban. 8. kép: Találkozás a ravatalnál. 9. kép: A százsorszörp asszony mint almaáruló. 10. kép: A löcsei fehér asszony a vérpadon.

Miklós Gyula színtársulatánál, rendkívüli nagy hatással a következő szereposztás mellett adatott elő:

Személyek:

Báró Andrassy István, tábornok	Miklós Gyula.
Fabricius Antal, főbíró	Dálnoki Gyula.
*Alauda Mátyás löcsei bíró	Bányai János.
*Vencezlausz, fia	ifj. Miklósi Gyula.
*De Hortis	Vágo István.
*Engelhardt	Berczi Géza.
*Goszovitzer	Sóvati Jenő.
Korponay János, kurucz kapitány	Jeszinsky Dezső.
Géczy Julia, neje (a löcsei fehér asszony)	Szirmay József.
*Belleville, lovag, memökkari főtiszt	Kovács Sándor.
Pelargus, nevelő	Miklós Gábor.
*Krisztina, Fabricius leánya	Miklós Ilon.
*Czelder Orbán, kurucz ezredes	Szeremfalvi Bela.
*Pongrácz, ezredes	Vágo István.
*Tollagi, íródeák	Berenyi Géza.
*Pálffy János, nádor, királybiztos	Bányai János.
Városi tanácsosok, Patricziusok, Császári muskétások, Kuruczvezérek, Alabárdosok, Höhrlegények, Összeesküvők, Gyászkiéret, Nép mindkét nemből. Az 1-ső, 2-ik, 3-ik, 4-ik kép történi Lőcsén. Az 5-ik kép Kasznahorkán Gömörmegeben. A 6-ik, a domahidai csárdában a Nvirsegen. A 7-ik Dobsinán, a 8-ik, ismét Krasznahorkán, a 9-ik Poprádon, a 10-ik kép Győrben. Idő: 1710—1712.	

A darabban előforduló látványosságok és néma képletek: I-ső A fehér asszony árulása. II-ik A 15-peros torony felrobbanása. III-ik Löcse kapitulációja. IV-ik A dobsinai jégbarlang belseje.

Megjegyzés. A *-gal jelölt szereplők, két szerepet is játszhatnak a darabban, mely ugy van megírva, hogy meg a legkisebb társulatok is előadhatják minden fennakadás nélkül. Minden szerep jó és hatástelto a darabban.

Megrendelhető jutányos áron a „Színészeti Közlöny szerkesztőségénél Karczagon.

„A löcsei fehér asszony” regény megjelenésekor a „Pesti Napló” következőket írta: Ismerjük mindnyájan Jókai kifogyhatatlan teremtő elméjét, mely ép oly szerencsével kísérli meg az ismeretes és ismeretlen világ minden nevezetel és szenvedélyeinek festését, mint a saját hazánkban és épen előttünk lefolyó eseményeket, melyeket ismerünk mindnyájan, de nem látjuk a szövetszálakat, melyek egyik eseményt a másikhoz fűzik, s társadalmi életünk képezik. Jelen regény a Rákóczy korszakot festi minden politikai, pénz- és érdekhajású szenvedélyeivel a legtalálóbban personificált alakjai által. Ugy vanunk szerző egy-egy ily művével, mint egy nagy képesarrakkal, hol míg a színek pompája s harmónia elbűvöl, másrésztől az alakok plasztikai szépsége és a rajzolat correctnessége csak nehezen enged tőlük válnunk. — Most ezt a regényt Báthory R. Mihály igen ügyesen és szerencsésen dramatalizta, mely hatás tekintetben vetülkedik az „Arany ember”-rel.

Felelős szerkesztő:

Báthory Románcsik Mihály.